Dia Internacional de les Muntanyes
Dijous 11 de desembre, Ordino
Auditori Nacional d'Andorra, 21 h

2014

Driven amb Ueli Steck

Ueli Steck ens narra la increïble ascensió en solitari a la cara sud de l'Annapurna, sens dubte un dels cims de gran altitud més difícils i amb un dels índexs més alts de mortalitat del món. L'èxit li ha valgut el Piolet d'Or d'enguany. *Driven* és la narració d'un dels triomfs més sorprenents de la història de l'alpinisme.

Ueli Steck, la «màquina suïssa» dels Alps

Fuster de professió, Ueli Steck és avui dia alpinista professional, conegut per les seves ràpides ascensions. El seu nom està vinculat als cims més alts, a desafiaments en solitari i a rècords extrems. A 12 anys descobreix l'alpinisme i comença la seva carrera a l'Eiger, una muntanya que coneix a la perfecció. El 2003 fa el cim en 4 hores i 30 minuts, i el 2007 rebaixa el temps a 3 hores i 54 minuts, un nou rècord. Però el seu inconformisme el porta a fer entrenaments específics i intensius i finalment completa l'ascensió, un any més tard i en solitari, en 2 hores i 27 minuts. L'Himàlaia també es converteix en terreny de joc per a Steck, i la primavera del 2005 assoleix una altra fita escalant la cara nord del Cholatse (6.640 m) en solitari i en tan sols 37 hores, gesta que li va valdre una nominació als Piolets d'Or 2005. El juliol del 2006, Steck fa cim amb dos companys a la punta est del G2 (7.710 m) amb la primera ascensió de la Magic Line a aquest pic. L'abril del 2007, durant l'aclimatació per al seu projecte a l'Annapurna, escala també en solitari la cara oest del Pumori (7.161m), que puja i baixa en 24 hores. Poc després es veu obligat a abandonar el seu primer intent a la cara sud de l'Annapurna per una caiguda de pedres. El setembre del 2009 corona el seu primer vuit mil, el Gasherbrum II (8.035 m), per la ruta normal. Aquell mateix any escalarà també el Makalu (8.463 m) per la ruta normal. Les males condicions de la muntanya l'obliguen a modificar el seu pla inicial d'escalar-ne el pilar oest. L'abril del 2011 escala la cara sud-oest del Shisha Pangma en solitari en només 10,5 hores. El maig del 2011 puja el Cho Oyu (8.201 m) per la ruta normal amb el canadenc Dan Bowie. El maig del 2012, l'Everest i, l'octubre del 2013, la cara sud de l'Annapurna, on obre una nova via en solitari i en estil alpí. La tècnica desenvolupada per aquest alpinista suís es basa en la lleugeresa i la velocitat. L'extrema precisió i el perfeccionisme en el seu treball els atribueix a les seves arrels helvètiques. Des del 2003 és propietari de la seva pròpia companyia. Per a Steck, l'alpinisme no és només una professió,sinó tot un estil de vida. Biografia

1976 Neix a Langnau (Emmental), Suïssa.
2002 Ascensió al Mont Dickey, Alaska, 2.909 m, per una ruta oriental, amb Sean Easton.
2007 Rècord de velocitat en l'ascensió a l'Eiger, de 3.970 m, en 3 hores i 54 minuts.
2008 Nou temps rècord a l'Eiger en 2 hores i 47 minuts.
2008 Ascensió a les Grandes Jorasses, 4.208 m, en 2 hores i 21 minuts.
2009 Ascensió a la cara nord del Cerví, 4.478 m, en un temps rècord: 1 hora i 56 minuts.
2009 Premi Piolet d'Or, juntament amb Simon Anthamatten, per l'ascensió de la cara nord del Tengkampoche, Nepal (6.500 m), en estil alpí.
2009 Ascensió del Gasherbrum II al Pakistan, 8.035 m.
2011 Ascensió de la cara sud del Shisha Pangma al Tibet, 8.027 m.
2012 (maig) Ascensió de l'Everest sense oxigen.
2013 (14 agost) Integral de Peuterey, que amb 4.500 m de desnivell és l'aresta més llarga dels Alps, en 16 hores i 9 minuts.
2013 (10 octubre) Cara sud de l'Annapurna, en una nova ruta en solitari.

Col·laboradors: MULTISEGUR assegurances · AUDITORI NACIONAL D'ANDORRA · Govern d'Andorra · UNESCO Organització de les Nacions Unides per a l'educació, la ciència i la cultura · Comissió Nacional Andorrana per a la UNESCO

Organitzadors: C! Carving! · ordino

Visita Ordinoesviu al:

www.ordino.ad